

LOŽISKOVINY

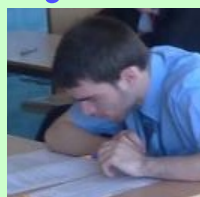
Občasník Střední průmyslové školy strojnické Olomouc

Jaro 2012, číslo 3.

Hlavní téma: Londýn

Vybíráme z obsahu:

**Maturitní
zkoušky**

str. 2

**City of
Westminster**

str. 3

**Návštěva
fotbalového
svatostánku**

str. 6

**Muzeum
vědy**

str. 7

**Ochotnická
herečka Bára
Šebestíková**

str. 12

**Rozhovor s
mezinárodním
mistrem v
šachu**

str. 14

Obsah čísla

Letošní maturity – opět žádná legrace	2
Londýn	3
Dobrodružství začíná	3
Westminster	3
Picadilly Circus	5
Národní Galerie	5
FC Chelsea	6
Muzeum vědy	7
Pevnost Towe	8
Válečné muzeum a chrám sv. Pavla	8
Londýnská doprava	10
Středoškolská odborná činnost 2012 na SPŠS Olomouc	11
Významní absolventi – Barbora Šebestíková	12
Významný pedagog naší školy oslavil 70tiny	13
Rozhovor s mezinárodním šachovým mistrem Pavlem Šimáčkem	14
Svátek s Emilem: charitativní sbírka pro handicapované děti	15
Studenti naší školy opět čtou a píší noviny	16
Na Hrad I	16
Na Hrad II	16
O Šluknovsku	17
Nezaměstnanost v Evropě	18
Studentské výtvary	18
Management jakosti	18
Smysl života	19
Perličky od maturit	19
Vtip	20
Nejlepší maturanti	20

Letošní maturity – opět žádná legrace!

Tento pro studenta výjimečný den začíná již krušným ránem. Probudí vás velice nepříjemný pocit v žaludku, jakoby včerejší večere hrála ragby se žaludečními šťávami. Pokud jste vůbec dokázali usnout. Při představě, že za pár desítek minut máte maturovat, se Vám z hlavy vykourí i to, jak se jmenujete.

Jakmile dorazíte do školy, uvědomíte si, že na tuto událost čekáte jednu dvacetipětinu století. Již není cesty zpět. Tohle už vám doktor neomluví. Jakmile nadejde osudný okamžik s názvem maturitní zkouška, vstupujete do maturitní místnosti jako do kolosea a jako Spartakus proti gladiátorům.

Při pohledu na žetony je výběr otázky velice složitý. Všechny vypadají stejně. Pravou nebo levou rukou? Je to jedno, prostě sáhnou po otázce. Dostávám zadání a popisují přípravný papír tak rychle, že se má průpiska ohřívá do stadia homogenního austenitu. Jakmile si uvědomím, že čtyři roky snahy učitelů na mě zanechalo nějaké stopy, nervozita opadá. U tabule už jen úročím nepodceněnou přípravu. Ostatní předměty probíhají v podobném duchu a vše dopadá lépe, než jsem očekával. Při vyhlášení se dozvídáme pro většinu uspokojující – úspěš.

Teď už nás všechny jen čeká náročná a společensky vyčerpávající oslava maturity. Nyní může začít nová etapa našeho života.

Jan Molík a David Onderka

Ložiskoviny: studentský časopis, číslo 3.

Vydává Střední průmyslová škola strojnická v Olomouci, třída 17. listopadu 49, 779 00 Olomouc,

Šéfredaktor Mgr. Renata Provázková, zástupce šéfredaktora Mgr. Marta Skopalíková

Technická redakce Mgr. Jan Kameníček

Londýn

Na přelomu března a dubna se 18 studentů naší školy zúčastnilo pod vedením učitelů anglického jazyka Jana Kameníčka a Jany Novotně vzdělávacího pobytu v Londýně. Protože vše si organizovala naše škola bez pomoci cestovní kanceláře, odjžděli jsme v noci z Olomouce trochu napjatí, jak to vše dopadne.

První den jsme strávili zčásti cestováním (autobus, pražské metro s přestupem, opět autobus, letadlo, letištní shuttle, vlak a nakonec londýnské metro s přestupem) a zčásti ubytováním se a prohlídkou naší čtvrti Northfields na okraji Londýna.

Další den jsme využili poslední možnosti levných lístků na projížďku po Temži před začátkem sezóny. Měli jsme tak možnost prohlédnout si z paluby lodi oba břehy řeky, která vlivem přílivů a odlivů nedalekého moře „teče oběma směry“, včetně známé pevnosti Tower či mostu Tower Bridge. Vystoupili jsme na molu ve čtvrti Greenwich, odkud jsme se vydali pěšky ke známé Greenwichské observatoři stojící přímo na nultém poledníku. Byl to zvláštní pocit stát každou nohou na jiné polokouli!

V observatoři jsme viděli

Následující den jsme se vypravili do Westminsteru, což je část města, kde stojí většina vládních budov.

Prohlídku jsme zahájili obchůzkou kolem Westminsterského paláce, v němž zasedají obě sněmovny britského parlamentu. Před vstupem do Westminsterského

mnoho astronomických přístrojů (včetně obrovského dalekohledu, kterým kdysi pozoroval objevitel

Uranu
William
Herschel)

i přístrojů námořní navigace. Zaujalo nás zejména důmyslné

zařízení, které eliminovalo vliv mořských vln na kyvadlo hodin, čímž umožňovalo nejen měřit přesněji čas během plavby, ale také s pomocí takto změřeného času v kombinaci se sextantem určovat její polohu na moři.

Po observatoři jsme sešli zpět k řece, kde jsme navštívili rozsáhlé Národní námořní muzeum se zbraněmi, námořnickými uniformami, vyznamenáními, maketami slavných lodí a mnoha jinými artefakty. Poblíž stojící trojstěžník Cutty Sark z konce 19. století, jedna z nejrychlejších plachetnic své doby, byl bohužel stále ještě v rekonstrukci po požáru, který ho zachvátil před 5 lety, takže jsme jej mohli obdivovat jen zvenčí.

Mgr. Jan Kameníček

opatství jsme se pak museli podrobit osobní prohlídce, zda nemáme žádné drogy, zbraně či

Westminster

výbušniny. Zřejmě někteří z nás vypadali jako drogoví dealeri či teroristé. Poté jsme dostali rozchod, abychom si během

necelé hodiny mohli samostatně prohlédnout celý komplex opatství. Mnozí z nás, jež tato prohlídka velice zaujala, se jen těžce smířovali s nedostatkem času, jiní však už po deseti minutách okupovali zdejší obchůdek se suvenýry. Přestože kromě přívěsků, propisek či čaje tu nebylo nic zvláštního, i tak

Buckinghamský palác

Foto: Josef Běhal

zde někteří dokázali zanechat nemalý peněz k velké radosti majitele onoho krámků. Není divu, jelikož to byla jedna z našich prvních zastávek na tomto výletě, mnozí nakupovali tak, jako by měla být i poslední. Odsud jsme se vydali do ulice White Hall, kde jsme si zvenčí prohlédli vládní budovy včetně parlamentu. Žádné politiky jsme však neviděli, pouze několik policistů, jejichž bdělým zrakům jsme ani my neunikli. Naštěstí se nám nesnažili pomáhat ani chránit či jinak zdržovat a tak jsme v klidu došli až k místnímu vojenskému cvičišti. Odsud zrovna na koních vyjžděla královská stráž směrem k Buckinghamskému paláci. Někteří účastníci našeho zájezdu se pokoušeli o fotografii s jedním ze strážných. Ten měl však na věc očividně jiný názor, který se pokoušel sdělit nesrozumitelným lamentováním a pochodováním na místě. Jelikož byl ozbrojen, nechtěli jsme dále zkoušet jeho již tak dost nahlodanou trpělivost a nechali jsme jej raději na pokoji. Následně jsme u paláce dostali rozchod, přičemž některým šťastlivcům se nakonec podařilo spatřit střídání stráží, které zde patří ke známým turistickým atrakcím.

Ostatní se rozprchli po St. James Parku, který leží v těsné blízkosti Buckinghamského paláce. Ani zde nebyla nouze o turistickou atrakci v podobě několika poskakujících zřejmě hyperaktivních či něčím nadopovaných veverka, se kterými jsme se ochotně dělili o svačinu. Nezbyvá než doufat, že to pro tyto němé tváře nebyla svačina poslední... Když jsme si baštili veverka patřičně vyfotografovali, pokračovali jsme v cestě. Další zastávkou byl Buckinghamský palác s památkem královny Viktorie. Palác jsme si bohužel prohlédli jen zvenčí, pro veřejnost je totiž otevřen jen v létě. Pak jsme pokračovali na náměstí Picadilly Circus. Tady jsme mohli pozorovat zajímavou kombinaci starší a moderní architektury. Velká budova s reklamními obrazovkami mě obzvlášť zaujala, neboť v mé rodné vísc je takových opravdu pomálu. Také zde jsme dostali kratší rozchod za účelem ulehčit

svým nabitým peněženkám v místních obchůdcích, kde každý koupil nějaké to tričko, mikinu, kalhoty, nebo alespoň přívěsek na památku, atd. Poté jsme vyrazili na Trafalgar Square. Uprostřed tohoto náměstí stojí na vysokém sloupu národní hrdina admirál Nelson. Ani on se nevyhnul našim cvakajícím fotoaparátům. Následovala návštěva národní galerie, v níž jsme si prohlédli obrazy známých malířských mistrů, jejichž jména i díla zná celý svět - a nyní už i strojaři z Olomouce. Poté jsme měli zajímavou možnost shlédnutí plátna porovnat s díly umělců tvořících nebo alespoň vystavujících na tomto náměstí. Nutno podotknout, že budou muset na své malířské technice ještě více zapracovat, mají-li i jejich obrazy jednou viset v národní galerii a ne pouze na náměstí před ní. Nebyli zde však pouze malíři, ale i hudebníci, nejrůznější kejklíři,

Jízdňí pluk vyjždí z kasáren ke střídání stráží.
Foto: Josef Běhal

živé sochy apod. Mnozí opět hrubě hazardovali s výší svých zbývajících peněz, nakupující suvenýry, odznáčky nebo trička. Jelikož se nejen den ale i denní program chýlil ke konci, vraceli jsme se do hotelu, kde se našim bolavým údům dostalo alespoň krátkého odpočinku před dalším, neméně náročným dnem.

Radek Kuchař

Navštívili jsme také Picadilly Circus, neboli náměstí Picadilly, ovšem vzhledem k místním cenám jsme si mohli tak **Picadilly Circus** akorát prohlédnout výlohy.

Picadilly Circus je jedno z nejproslulejších míst v Londýně, které spojuje několik obchodních ulic v městské části Westminster. Označení „circus“ vyplývá z jeho přibližně kruhového

Řecký bůžek lásky Anteros

Foto: Radek Kuchař

půdorysu.

Náměstí bylo vybudováno

Předtím, než jsem vešli do Národní galerie v Londýně, tak někteří z nás se poodešli podívat na taneční vystoupení pouličních umělců, ale někdo musel zůstat stát ve frontě do galerie. Poté, co jsme se dodívali na vystoupení, tak jsme se vrátili zpět ke skupině.

Před vstupem do galerie nás čekala důkladná prohlídka, což zahrnovalo mj. průchod detektorem

v roce 1819, aby sloužilo ke spojení dvou hlavních ulic Regent Street a

Piccadilly, jež se v průběhu let rozrostly

o další menší ulice. Název Circus byl doplněn později díky jeho tehdejšímu kruhovému půdorysu. Během velkého britského rozmachu a modernizace se v roce 1906 na Picadilly vybudovala stanice metra, která vedla přes Bakerloo až na Picadilly. V roce 1928 se dočkala

modernizace, které předcházely velký nárůst cestujících.

Picadilly Circus bylo velice proslulé také díky tomu, že se na něm objevily první světelné reklamy již v roce 1910. V dnešní době je vnímáno především jako místo luxusních obchodů a velkoplošných reklam.

Dominantou náměstí je soška řeckého bůžka lásky Antera, kterou však všichni

kovu, ale i přes tyto obtíže jsme se dostali do vestibulu galerie. Ve vestibulu jsme se rozdělili na skupinky. Já

Národní galerie

jsem se přidal do skupinky s Honzou, Petrem a Víťou. Pak jsme pečlivě nastudovali plánec galerie a vybrali jsme to, co nás zajímalo. Nejvíce nás zaujal obraz od Van Gogha – Slunečnice, tak to bylo první místo, kam jsme

Noční pohled na velkoplošné neónové reklamy na Picadilly Circus

Foto: Radek Kuchař

turisté mylně pokládají za jeho bratra Erota. Tato socha je první svého druhu, která byla vyrobena z hliníku. Během druhé světové války byla socha z bezpečnostních důvodů nahrazena reklamní tabulí a na své místo se vrátila až v roce 1948.

Jan Hložek

šli. Od toho místa jsme začali procházet celou galerií a kochali se dokonalostí a imponantností děl autorů z dob dávno minulých i trochu modernějších. Nejvíce mne uchvátily velkorozměrné obrazy. Po prohlídce skoro celé galerie jsme se sešli na místě, kde jsem se rozešli. Jakmile dorazili učitelé, tak jsme se vydali za dalšími dobrodružstvím Londýna.

Miroslav Rokyta

Čtvrtého dne našeho pobytu v Londýně jsme se dozvěděli, že se vydáme do čtvrtě Fulham, kde se nachází jeden z nejkrásnějších fotbalových stadionů nejen v Anglii, ale i v celé Evropě – Stamford Bridge, sídlo FC Chelsea.

O tomto výletu se rozhodlo až v sobotu večer, kdy jsme měli každodenní schůzi ohledně dalšího programu. S mým nejlepším kamarádem jsme z tohoto oznámení byli velice šťastní, protože jsme zarytými fanoušky fotbalu a za téhle situace fanoušky všech týmů. Přišlo nedělní ráno a naše očekávání stoupalo. Den jsme začali procházkou po Hyde Parku a odpoledne jsme navštívili také Přírodopisné muzeum a Muzeum vědy, ale já si z toho tolik nepamatuji, protože Chelsea to zcela zastínila. Na stadion jsme jeli londýnským metrem, a jakmile jsme se blížili na zastávku Fulham Broadway, nervozita se

Foto: Josef Běhal

zvýšovala. Vystoupili jsme z metra a vydali se do neznáma, kterým pro nás byla tato čtvrt. Moc jsem se těšil a najednou to přišlo, před námi znak klubu. Plni očekávání jsme zrychlili tempo. Najednou to bylo tu, stadion tam opravdu stál. Naše

srdce bušila opravdu rychle. Zázemí Chelsea nás uchvátilo, krásný moderně postavený

FC Chelsea

stadion a vše kolem.

Vydali jsme se tedy kolem stadionu pro vstupenky na prohlídku stadionu. Vše

probíhalo hladce a my se nejdříve měli možnost podívat do klubového muzea, ve kterém byly vystaveny všechny trofeje

tohoto velice úspěšného týmu a další velmi zajímavé předměty třeba i fotbalové historie. Po prohlídce muzea se nás ujal tamější průvodce, který nám anglicky vyprávěl různé zajímavosti, a vydali jsme se do útrob stadionu. Naše nadšení se snad slovy ani nedalo popsat. Prošli jsme temným zákoutím, ale poté jsme se dostali do snad nejhezčího místa na světě, stáli jsme tam všichni s otevřenými ústy a viděli to, co jiný za svůj

život třeba neuvidí, hřiště týmu z vrchních příček Premier League. Po pár minutách kochání jsme s průvodcem sestoupili zpět do útrob stadionu, kam se dostane opravdu málokdo. Na vlastní kůži jsme si mohli vyzkoušet, jaké to je sedět na tiskové konferenci, nebo se třeba podívat do krásné šatny

Foto: Josef Běhal

domácího týmu, ve které by každý z nás určitě chtěl jednou být. Celá prohlídka nám trvala přibližně hodinu. Po skončení jsme se dostali do Fanshopu, který nás také ohromil. Byl skoro jako nějaké nákupní centrum u nás. S kamarádem jsme se nadchli a nemohli si vybrat, co si jako suvenýr odvezeme. Nakonec jsme podlehlí trenýrkám a jako správní kamarádi jsme měli oba stejné. Jediné, co mě trošičku zamrzelo, bylo to, že ve fanshopu jsme strávili na můj vkus málo času.

Závěrem bych asi shrnul jen to, že celý výlet do Londýna se mi strašně líbil a Chelsea byla jen pomyslná třešnička na dortu. Opravdu krásný zážitek.

Lukáš Rychlý

Samotná budova Muzea vědy podle mne není ničím zajímavá oproti sousední obrovské budově Přírodopisného muzea. Avšak po prvních chvílích uvnitř zjistíte, že se zde ukrývají současné, ale i historické poklady vědy. Je to ráj pro ty, kteří se zajímají o vesmír, matematiku, fyziku, techniku i medicínu. Toto muzeum je velmi vyhledávané a světově uznávané pro své historické sbírky, úžasné galerie a inspirující výstavy, které překonávají naše představy a zkušenosti z nezáživných českých muzeí. Zde je vše na vysoké úrovni, od kvality exponátů až po úžasnou atmosféru.

Muzeum vědy jsme měli možnost navštívit, ale je škoda, že jsme nemohli pobýt ještě déle. V pražském Národním technickém muzeu za 2 hodiny už člověk neví, co dělat, ale v tom londýnském jsem se za ty dvě hodiny sotva stihl rozkoukat, a už jsem musel odcházet. Protože více času nám plán zájezdu neumožnil, museli jsme pokračovat dále.

Muzeum je rozděleno do základních sekcí. První oblastí je „East Hall“. Nachází se zde mnoho parních motorů různých typů, funkčních modelů a hlavně slavná Stephensonova parní lokomotiva, která je pro nás strojaře jedním z nejzajímavějších exponátů. Historická galerie „Průzkum

vesmíru“ je plná exponátů týkajících se výzkumu vesmíru. V galerii „Let“ si můžeme prohlédnout mnoho letadel, a vrtulníků, včetně letadlových motorů.

Muzeum vědy

Populární sekcí v tomto muzeu je také interaktivní

galerie, která obsahuje více než 50 interaktivních exponátů souvisejících s různými pojmy ze světa fyzikální vědy a s těmito zábavnými stroji si zde můžete hrát celé hodiny. Je to jedinečná příležitost, jak

si například sestavit vlastní optickou soustavu, zjistit jak funguje ozvěna či šíří se zvuk. Mezi nejznámější exempláře muzea patří: Stephensonova první parní lokomotiva, první tryskový motor, první model DNA, funkční exponát diferenčního počítače, Apollo 10 a další a další...

Londýnské muzeum vědy

mohu plně doporučit, svoji expozici si tady najde každý. Je to místo, které by neměl vynechat žádný strojař při návštěvě Londýna. Ale Jeho prohlídka vám bezpochyby zabere hodně času, a abyste prozkoumali opravdu všechny vystavené exponáty, měli byste si ji rozdělit do více dnů. Oproti českým

a jiným muzeím jsou ta londýnská překvapivě na svoji vysokou úroveň všechna zdarma, takže i ve Vědeckém muzeu se můžete kochat zcela bezplatně.

Zdeněk Čamach

Pevnost Tower

Návštěva londýnského Toweru pro mě byla velkým potěšením. Hned, jakmile jsme k němu přicházeli, jsme mohli obdivovat jeho hradby a teď už bohužel uzavřený a suchý vodní příkop. Do Toweru jsme vstupovali majestátní bránou a mohli se projít po nádvoří, kde chodili tzv. Beafeaters, stráže ve středověkých uniformách.

V Bílé věži, kde byly umístěny exponáty

Foto: Petr Malčík

Foto: Josef Běhal

středověkých zbraní a zbrojí, jsem mohl oči nechat. K vidění tam byly různé meče, kopí, halapartny a muškety, ale také i různé zbroje a zbraně darované od cizích panovníků. Obzvláště mě zaujal drak sestavený z různých kusů brnění a zbraní. Poté jsem se zašel podívat na další část pevnosti, kde byly uloženy všechny korunovační klenoty od 17. století až do současnosti. Zlaté a bohatě diamanty zdobené koruny, žezla a jiné odznaky

královské moci – to byla velká nádhera. V jiné budově byly zase k vidění portréty či různé medaile a vyznamenání za vojenskou službu.

Po pevnosti poletovali také krkavci, k nimž se váže legenda, že královská rodina bude vládnout britskému impériu, dokud Tower neopustí.

Návštěva Toweru se mi velice líbila a odnesl jsem si odtamtud pár hezkých suvenýrů.

Zdeněk Látal

Válečné muzeum a chrám sv. Pavla

Po prohlídce historické pevnosti Tower jsme se vydali na most Tower Bridge. Tato překrásná stavba, kterou můžete vidět na titulní straně časopisu, se v minulosti stala velice oblíbeným a vyhledávaným místem sebevrahů, kteří si jako výchozí bod své poslední cesty volili horní patra ve věžích mostu. Proto jsou tyto prostory nyní nepřístupné. Prošli jsme se tedy po spodním

patře na druhý břeh Temže, přičemž z mostu jsme viděli i kotvící křižník HMS Belfast. Tato válečná loď z druhé světové války se mimo jiné účastnila i ostřelování pláží při vylodění spojenců v Normandii. V současné době křižník slouží jako muzeum, ovšem zrovna při naší návštěvě byl bohužel uzavřen, a tak jsme si jej mohli vyfotit pouze ze břehu.

Další naší zastávkou bylo Imperiální válečné muzeum. Hned před jeho budovou nás přivítala mohutná demontovaná děla z dělostřelecké věže bitevní lodi, které si naši strojaři jaksepatří zdokumentovali. Prohlídku muzea, na kterou jsme dostali hodinu, jsme absolvovali bez průvodce každý individuálně. Byly zde k vidění nejen tanky, ale i válečná letadla a dělostřelecké zbraně a další vojenská technika z obou světových válek. Když jsme si vše důkladně prohlédli a

Foto: Zdeněk Čamach

vyfotografovali, sešli jsme se podle předchozí domluvy v určený čas před muzeem. Ukázalo se, že všichni tuto domluvu pochopili až na Zdeňka Látala, který byl stále uvnitř a nemohl se odtrhnout od atomové bomby. Z muzea se nám jej podařilo vyvést až po slibu, že si ji může ve školních dílnách vyrobit také.

Další zastávkou byla Bank of England, nejvýznamnější britská banka. Již v metru jsme zpozorovali, že směrem k ní vzrostl počet lidí v oblecích a kravatách, očividně

bankovních úředníků. Před bankou nám o ní pan učitel Kameníček sdělil několik zajímavostí a podrobností. Když jsme však nahlédli dovnitř, usoudili jsme, že bez obleků bychom rozhodně nevypadali jako

byznysmeni, kteří si zde chtějí uložit několik těžce vydělaných zlatých cihel, a pokračovali jsme dál.

Poté jsme pod vedením našeho učitelského dohledu prošli starou částí města a došli až ke katedrále svatého

Pavla. Protože bylo pár minut před zavírací dobou – i duchovní pastýři neradi pracují přesčas – snažili jsme se dostat dovnitř co nejrychleji. Po prohlídce vnitřních prostor přízemní části jsme zahájili výstup do horních částí chrámu. Schodů bylo víc než dost a

Exponáty Imperiálního válečného muzea.

Foto: Zdeněk Čamach

pár slabších kusů nahoru ani nedošlo, a vyčkali na ty zdatnější na galerii v polovině cesty. Když se naše zdravé jádro vyškrábalo až úplně nahoru na vyhlídkový ohoz, naskytl se nám překrásný pohled na celý Londýn. I zde jsme si udělali hodně hezkých fotek.

Po prohlídce chrámu jsme se vydali za výhodnými nákupy za opravdu lidové ceny na Oxford Street a poté zpět do hotelu. Myslím, že z tohoto dlouhého dne si každý něco odnesl – minimálně bolavé nohy určitě.

Radek Kuchař

Pohled z katedrály svatého Pavla na čtvrť City of London, včetně markodrapu Swiss Egg.

Foto: Luděk Kulhaj

Když učitelé přišli s tím, že je šance se podívat do Londýna, tak jsem si hned řekl: Tam musím jet. Jedna z prvních věcí, co mě napadla, byly ty senzační dvoupatrové červené autobusy.

Nejprve jsme přiletěli do Gatwicku, což pro mnoho z nás byl vůbec první let letadlem. Tam jsme nasedli do krásného

vlaků, který nás odvezl do Londýna. V Londýně jsme konečně spatřili nádherné doubledeckery, které tu jezdí jeden za druhým. Rozhlédl jsem se dál po městě a neviděl jsem

žluté taxíky, jako všude v Evropě, ale jen typické černé anglické taxíky. Nejzvláštnější v Londýně je, že všechny taxíky musí mít stejný historický design. Je to jejich tradice.

Kromě taxíků a autobusů jsou tam i jiné dopravní prostředky. My jsme nejčastěji cestovali metrem. Na lístcích do metra jsme dost ušetřili, protože

naši učitelé vždy domluvili skupinovou slevu. Mám-li srovnat londýnskou podzemní dráhu s tou pražskou, tak londýnská je o dost čistější, některé vlaky jsou o něco málo modernější, a hlavně je celý systém nepoměrně složitější. Než jsme se dostali z našeho

hostelu do centra Londýna, museli jsme ujet přes 11 zastávek a často přestupovat. V okrajových částech jezdí metro nad zemí.

Foto: Miroslav Rokyta

V Londýně se lidé také hodně přepravují po Temži. Doprava lodí je zde poměrně běžná, hlavně do centra. My jsme to však spíše vzali jako atrakci. I tady učitelé dokázali vyjednat nějakou slevu. Lodě jsou tam dost moderní. Vybaveny jsou malinkým občůdkem a měkkými sedadly.

Celkově jsme prožili v Londýně skvělý týden, ale nastal čas, kdy jsme měli odjet zpátky domů. Nasedli jsme do letadla a užili si zpáteční let. Pohled na noční Prahu z letadla byl nádherný. Nakonec jsme se tedy vrátili zdraví domů a v hlavách nám uvízly nádherné vzpomínky z Londýna.

Tomáš Kroutil

Mapa londýnského metra

Středoškolská odborná činnost 2012 na SPŠS Olomouc

Jistě jste si všichni všimli, že tu a tam se objevuje na naší škole nápis SOČ. V tomto článku bych vám SOČ rád přiblížil a zhodnotil letošní ročník Středoškolské Odborné činnosti, tedy SOČ.

SOČ je soutěží

Michal Mareš při prezentaci své práce

talentovaných středoškoláků v řešení odborných problémů v 18 vědních oborech. Soutěž probíhá zpravidla ve třech kolech formou soutěžních přehlídek, kde soutěžící své práce obhajují.

Nejúspěšnější řešitelé jsou často vybíráni k účasti na obdobných mezinárodních soutěžích.

Cílem této soutěže vyhlášené Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy a garantované Národním institutem dětí a mládeže MŠMT

je vést talentované žáky k samostatnému a tvořivému přístupu při řešení odborných problémů v osmnácti vědních oborech.

Soutěže se mohou zúčastnit žáci denního studia střední školy (výjimečně i základní školy) v kterémkoliv z vyhlášených oborů.

Soutěž probíhá zpravidla ve třech kolech a uskutečňuje se formou soutěžních přehlídek nejlepších individuálních nebo kolektivních prací, které žáci osobně obhajují před protou.

Nejúspěšnější řešitelé mohou být vybráni k účasti na obdobných mezinárodních soutěžích.

Naše škola patří k velice dobře hodnoceným školám v rámci celé České republiky, co se týká účasti v celostátním finále SOČ. Studenti pro práce SOČ využívají především svoje ročníkové projekty. Ale i studenti nižších ročníků se v minulých letech účastnili republikového finále.

V letošním roce se do školního kola přihlásilo 6 studentů, kteří soutěžili v oboru Strojírenství, hutnictví, doprava a průmyslový design. Čtyři z nich postoupili do kola okresního a dva se úspěšně zúčastnili i kola krajského. Student Michal Mareš postoupil se svojí prací „Motorová tříkolka“ dokonce do celostátního kola 16. června 2012 v Kutné Hoře, kde obsadil 5. místo. K tomuto úspěchu Michalovi gratulujeme!

Mgr. Karel Neumann

Název práce	Autor	Školní kolo	Okresní kolo	Krajské kolo	Celostátní
Motorová tříkolka	Michal Mareš	Postoupil	1. místo	2. místo	5. místo
Hydratační jednotka	Lukáš Plesník	Postoupil	2. místo	6. místo	
Mostový jeřáb	Petr Škrabal	Postoupil	3. místo		
Letecký motor RD-55	Rudolf Filkász	Postoupil			
Technologie výroby držáku	Král Filip	Nepostoupil			
Cenová kalkulace výroby komponentu čerpadla	Palička Jan	Nepostoupil			

Významní absolventi

V jarním čísle našeho časopisu vám přinášíme rozhovor s loňskou maturantkou Bárou Šebestíkovou, jejíž herecké výkony na scéně olomouckého Divadla Tramtarie mohou sledovat příznivci činoher.

Báro, víme, že není obvyklé, aby se studentka průmyslové školy strojnické zabývala herectvím. Můžeš prozradit čtenářům, co tě přivedlo k tomuto krásnému koníčku?

Od 2. třídy jsem navštěvovala dramatický kroužek, který mě velmi bavil a rozvíjel mé schopnosti. Ty se

prehlídku v Hronově, jsem se rozhodla pokračovat v tomto koníčku, a proto jsem se přihlásila do konkurzu, který Tramtarie pořádala před čtyřmi lety.

Barbora Šebestíková

Divadlo Tramtarie si získává stále více příznivců a jeho představení bývají vyprodaná. Jak hodnotíš repertoár divadla a tvůrce jeho her?

Podle mého názoru je náš repertoár rozvržen tak, aby na něj mohli chodit lidé jakékoliv věkové kategorie. Hrajeme

nejen velkým přínosem zkušeností, ale i velice zábavná. Samozřejmě v divadle máme spoustu jiných, také velmi dobrých režisérů, ale s většinou z nich jsem zatím nespolupracovala.

Které role patří mezi tvé nejoblíbenější a proč? V jaké nové roli tě můžeme opět vidět?

Mezi mé nejoblíbenější role patří role Storm v představení *I na Batmana občas padne smutek*, protože tam můžu předvést, co ve mně je. (Konečně si můžu pořádně zakřičet 😊).

V březnu se v našem repertoáru objevila nová hra *A za Tracym tygr*. Tam mě můžete vidět ve dvojroli sekretářky a ochutnávače kávy. Nyní pracuji na divadle poezie, které bude mít premiéru 8. května v Divadle Tramtarie.

Na závěr ještě jedna otázka: Jaké jsou tvé plány do budoucna?

V současné době si doplňuji vzdělání v angličtině na jazykové škole a podala jsem si přihlášku na Pedagogickou fakultu UP v Olomouci. Určitě bych chtěla i nadále pokračovat v hraní, tak doufejme, že se mi to podaří. A do budoucna bych chtěla mít divadlo jen jako koníček.

Děkuji za rozhovor.

Mgr. Renata Provázková

Bára v divadelní hře *Tropical Islands*. Foto z archivu divadla Tramtarie

později projevily v různých recitačních soutěžích. Za úspěchy vděčím své paní učitelce Ivaně Němečkové ze Základní umělecké školy Žerotín v Olomouci, která se mnou měla velkou trpělivost a hodně mě naučila. Po absolventském představení *Lidé jsou spokojeni*, se kterým jsme postoupili na divadelní

převážně pro studenty, takže většina našich představení jsou komedie. Nejoblíbenější představení, které je i po třech letech vyprodané, má název *I na Batmana občas padne smutek*. Toto představení bylo zrežirováno Vladislavem Kracíkem, který je opravdu výborným režisérem. Spolupráce s ním byla pro mě

Významný pedagog naší školy oslavil sedmdesátiny

Náš významný pedagog a dlouholetý člen Stupkova kvarteta, zakladatel komorního orchestru Iši Krejčího – RNDr. Vladimír Žůrek – oslavil své 70. narozeniny koncertem „Svěcení jara“ v nádherných prostorách paláce Bohemia. Umělecký zážitek z koncertu spolu s ním sdíleli jeho bývalí kolegové spolu s ředitelkou školy Ing. Martinou Zahnášovou.

Orchestr Iši Krejčího byl založen 3. dubna 1987 jako komorní soubor Přírodovědecké fakulty Univerzity Palackého v Olomouci. Jeho zakladatelem a prvním uměleckým

Vladimír Žůrek (zcela vlevo) jako člen Stupkova kvarteta

PaedDr. Josef Dvořák.

Orchestr koncertoval v Olomouci a jeho okolí, několikrát v Praze, účastnil se Národního festivalu

Ve spolupráci s pěveckým sborem Collegium vocale v Olomouci uváděl vánoční koncerty v Chrámu sv. Michala v Olomouci, prezentoval se i výměnnými zájezdy do Rakouska.

Ze spolupráce s pěveckým sborem vznikla společná nahrávka České mše vánoční J.J.Ryby na CD a MC. Tato nahrávka zazněla také v listopadu 1998 v Chrámu sv. Mořice v Olomouci. Komorní orchestr Iši Krejčího je zakládajícím členem Asociace neprofesionálních komornícha symfonických těles (ANKST), od roku 1998 je registrován jako občanské sdružení s vlastní právní subjektivitou. V lednu 2000 změnil sídlo i název. Nyní působí orchestr jako soubor Základní umělecké školy Iši Krejčího Olomouc.

Za dobu existence se v orchestru vystřídal desítky neprofesionálních

Vladimír Žůrek (uprostřed) s kolegy ze strojárny.

vedoucím byl houslista RNDr. Vladimír Žůrek, který vedl orchestr 10 let. V letech 1997/1998 převzal vedení orchestru další ze zakládajících členů – violista

neprofesionálních komorních a symfonických těles a dalších festivalů, natáčel pro Český rozhlas Ostrava a Českou televizi Praha.

hudebníků z řad pedagogů a studentů olomouckých škol, v současné době jsou členy i nejvyspělejší žáci smyčcového oddělení ZUŠ Iši Krejčího. Orchester spolupracuje s členy Moravské filharmonie Olomouc a Moravského divadla Olomouc, jako

solisté se prezentují vedle profesionálních hudebníků rovněž studenti konzervatoří a někteří členové orchestru.

Orchester se zaměřuje vedle hudby baroka a klasicismu i na díla z období romantismu a tvorbu 20. století. Součástí repertoáru jsou i skladby

současných olomouckých autorů, zejména nedávno zesnulého doc. Pavla Čotka. Největší ohlas měl z posledních vystoupení dvouhodinový koncert v Příboře, který se konal v rámci oslav 100. narození Sigmuda Freuda.

Mgr. Vladislava Heglasová

Rozhovor s mezinárodním mistrem v šachu Pavlem Šimáčkem

Průznivci a hráči šachu jistě znají mezinárodního šachového mistra Pavla Šimáčka. Loni i letos byl garantem šachového turnaje na naší škole. Mistra šachu, který si na závěr turnaje zahrál simultánní partii proti 11 účastníkům, jsme požádali o rozhovor.

Kdo Vás k hraní šachů přivedl a kdy jste s touto královskou hrou začal?

Protože mi šla jako malému dobře matematika, tak si mí rodiče a prarodiče mysleli, že by byl dobrý nápad přihlásit mě do šachového kroužku na DDM v Olomouci. Pokud se nepletu, tak to bylo ve druhé třídě ZŠ. Tam jsem chodil asi dva až tři roky. No a protože mě to bavilo a šlo mi to, tak jsem pak začal hrát závodně za Lokomotivu Olomouc. To mi bylo asi devět.

Kolik času věnujete této hře denně?

To je různé. Pokud se blíží důležitý turnaj nebo jsem přímo na turnaji, tak šachama „žiju“. Jinak se snažím věnovat i jiným činnostem. Takže pokud to

Mezinárodní mistr Pavel Šimáček (vlevo) hraje simultánní partii proti jedenácti soupeřům z naší školy.

mám vyjádřit čísla, tak je to něco mezi dvěma a dvanácti hodinami denně.

Myslíte, že Vás tato hra pozitivně ovlivnila, například vaše logické myšlení a předvídatost?

Jsem přesvědčen, že šachy pomáhají v rozvoji myšlení. Takže doufám, že i mně pomohly. Bylo by jistě zajímavé vědět, kde bych teď byl, kdybych šachy nepoznal, ovšem to by byly jen spekulace. Třeba bych byl masový vrah.

Kdo je vaším vzorem a proč?

Nikdy jsem neměl jediný vzor. Spíše se snažím vzít si to nejlepší od každého člověka, od kterého to stojí za to. Někdy i od fiktivních osob.

Jak dlouho trvala vaše nejdelší šachová partie?

Tak co se týká počtu tahů, tak nejdelší moje partie měla 168 tahů. To je už docela dost, průměrně mívá partie něco přes 40 tahů. Co se týká časové délky, tak nejdelší

moje partie trvala 8 hodin a 50 minut. Tento rekord už těžko překonám, neboť v současné době se hrává kratším časovým tempem, a proto i ty nejdelsí partie málokdy překročí 6 hodin.

Jaká partie pro Vás byla nejtěžší a s kým?

Nejtěžší partie je taková, ze které máte strach. Tomu se snažím čelit, protože strach zabíjí myšlení. To ostatně věděl i Paul Atreid. Pro šachistu je tedy stejně jako pro jakéhokoliv jiného sportovce zásadní sebedůvěra. Když je sebedůvěra, jsou i výsledky.

Jakých ocenění ze soutěží jste dosáhl a kterého si nejvíce ceníte?

Z těch ocenění, co mají

nejlepší zvuk, jsem mistr ČR roku 2009, třetí na MČR v roce 2010, mistr Evropy do 16 let v roce 1995 nebo dvojnásobný vítěz extraligy (v barvách Mila Olomouc a 1. ŠK Novoborský). Já si cením každé povedené partie, každého vyhraného turnaje a stále doufám, že ten „nej“ výsledek teprve přijde.

Co Vám nejvíce pomáhá při koncentraci na hru?

Nekoukat po holkách.

Kolik partií myslíte, že jste už asi sehrál?

V databázi svých vážných partií – to jsou ty, které trvají řádově hodiny, hrají se většinou jedna za den a mají tedy větší hloubku a hodnotu – mám zhruba 1600 partií.

Čeho byste chtěl dosáhnout, v čem je Váš cíl?

Jako hráč bych rád získal mezinárodní titul velmistr a probojoval se do reprezentačního áčka. Jako trenér bych rád naučil hrát dobře šachy všechny lidi, kteří si to zaslouží.

Otázka mimo soutěž. Vaším otcem je náš učitel Ing. Jiří Šimáček. Byl na vás v průběhu vašeho dospívání přísný?

Záludná otázka! Řekl bych, že na mě přísný byl, ale někdy mohl (a měl) být přísnější. Určitě se ale poučil a pokud je teď přísný na své studenty, tak to dělá jedině v jejich zájmu.

Děkuji za rozhovor.

Jan Strnad

Svátek s Emilem: Charitativní sbírka pro handicapované děti

I v tomto školním roce se naše škola zúčastnila ve dnech 16. – 20. dubna 2012 charitativní sbírky Svátek s Emilem, která vybírá peníze na postižené děti. My všichni, kteří jsme prodávali dárkové předměty, jsme se snažili a přesvědčovali kolemjdoucí, aby přispěli na dobrou věc.

Naše trasa vedla od školy k hlavnímu nádraží, potom kolem Kauflandu k tržnici a zpět ke škole. Asi každý čtvrtý člověk, kterého jsme oslovili, si od nás zakoupil odznáček nebo klíčenku. Všimli jsme si, že více přispívaly ženy než muži. Někteří lidé se tvářili nepříjemně, ale díky krásnému slunečnému počasí se nám celá akce vydařila.

Josef Dvořák

Studenti naší školy opět čtou a píšou noviny

Kdo má být hlavou státu? Kdo by se měl stát prezidentem a nahradit touto funkcí stávajícího prezidenta Klause, upřímně vůbec netuším a je mi to docela jedno, protože se o politiku nezajímám, a proto o ní vůbec nic nevím.

Všude kolem sebe, ve škole nebo v médiích o politice slyším stále, jak je shnilá a prolezlá špínou skrz naskrz, jak se tam pouze krade a jenom slova jako rozkradli, zkorumpovali, vytunelovali. I přesto, že těmto věcem na sto procent nevěřím, tak nevím, jak si mám z téhle „žumpy“ vybrat vhodného prezidenta.

Nicméně prezidenta by měl zastávat někdo, kdo by si dovedl získat přízeň občanů, měl by být natolik

Na Hrad I

schopný, aby si vysloužil respekt hlav států okolních zemí, a tím i dobře reprezentoval naši zemi, což je asi jedna z nejdůležitějších funkcí prezidenta. Měl by být vtipný, příjemný, skromný, inteligentní, pracovitý, čestný, dochvilný....

Upřímně, nemyslím si, že takový člověk existuje a nevím, jestli to je jenom další mystifikace z novin,

ale mám takový pocit, že na rozdíl od stávajícího prezidenta Klause některé tyto vlastnosti aspoň zčásti splňoval předešlý prezident Havel. Zejména si vysloužil respekt v okolních zemích.

Ze současných kandidátů by se dal označit jako vhodný pan Fischer. Když listuji bulvárním deníkem iDnes.cz, nemohu u něho nalézt žádná negativa. Jak je to možné? Nicméně je na dohady o budoucím prezidentovi ještě příliš brzy.

Zdeněk Hrabal

Kdo má být hlavou státu? Václava Klause by měl Hradě vystřídat člověk, za kterého bychom se nemuseli stydět. Člověk, který by měl důvěru většiny lidí, člověk inteligentní, vzdělaný, sečtělý, člověk se svým vlastním názorem na věc. Člověk, který by se nenechal ovlivnit ani penězi, ani jinými lidmi.

Prezident by měl chodit vkusně a elegantně oblečený. Měl by mít přirozenou autoritu a být uznávaný i ve světě. Měl by naši republiku reprezentovat. Neměl by to být člověk, který se chce pouze zviditelnit nebo

člověk, pro kterého je funkce možností k prosazování především svých zájmů. Prezidentem

Na Hrad II

by měl být člověk, který nebude hájit zájmy nějaké strany, tedy člověk apolitický.

Volil bych člověka, který bude zdravý a také relativně mladý.

Pro mě je jako kandidát na prezidenta přijatelný Jan Švejnar. Již něco dokázal a působí na mě jako poctivý člověk, má mou důvěru. Také Miroslava Němcová se

mi zdá býti vhodnou kandidátkou. Je rovnoprávnost a i žena může něco v politice dokázat, pokud má vhodné zázemí.

Nevolil bych Tomia Okamuru, který se chce pouze zviditelnit, a ani Miloše Zemana. Na Karlu Schwarzenbergovi se mi nelíbí, že ho občas vidíme v parlamentu podřimovat.

Souhlasím se změnou volby prezidenta, ale nevím, zda je vhodný tento nově navrhovaný systém.

Ondřej Hlavinka

SPŠ strojnická Olomouc - Michal Mádr

Když jsem se dozvěděl ve zprávách, co se děje na Šluknovsku, byl jsem lehce šokován tím, jak se situace může vyrotit. Měli bychom si položit otázku - kde jsou příčiny a jaké jsou důvody toho- to jednání jak jedné tak druhé strany.

Osobně si myslím, že problém začal již dávno v minulosti, kdy panovníci nebo i minulý režim připoutali romské obyvatelstvo, které mělo od počátku generací zakódováno v krvi kočovný život na tvalá místa. Pro tyto lidi to byla změna, která se zcela vymykala jejich kultuře a zvyklostem. Proto začali utvářet větší či menší skupiny dnešní „Gheta“, což je asi jeden z dalších mnoha problémů, protože jedna rodina snáze přijme zvyky, společenské návyky, morální a etické chování svého okolí než větší a početnější skupina, která se bude držet svých starých a zaběhlých zvyků, tradic ...atd. Na druhou stranu musím říct, že my jim začlenění do společnosti moc neulehčujeme, když se na ně díváme skrz prsty, myslíme si, že nám někteří berou práci, kradou, naopak někteří se práci vyhýbají a žijí z příspěvků státu. Ale proč? Možná je problém v tom, že mají Romové nevidí u svých rodičů návyky které mají neromští občané ČR. A proč je nevidí? Protože jejich rodiče to neviděli u svých rodičů. A jsme zpět v historii, tam, kde to začalo. K vyřešení by přispělo, kdybychom se na romské spoluobčany přestali dívat tak, jak se na ně díváme. Ano, je to těžké, protože u nich nevidíme snahu se zlepšit nebo přizpůsobit. Ale musíme si uvědomit, že menšina dobrých se ztratí ve většině špatných. Proto by se ti úspěšní a slušní Romové měli nějakým způsobem zviditelnit tak, aby je ostatní viděli jako vzor a brali je jako autoritu. Naopak my, neromští občané ČR jim musíme dát šanci nevidět v nich nepřítel, ale naopak sobě rovného, protože kolikrát se může takový Rom zachovat daleko lépe než občan neromského původu.

Studenti čtou a píší noviny: Olomoucký kraj

olomoucky.blog.iDNES.cz

Na blogu budou zveřejňovány studentské příspěvky ke třem aktuálním tématům. 1. TÉMA: Na Hrad! 2. TÉMA: Moderní sci-fi: svět 2050 3. TÉMA: "Stará" Evropa

Karma autora: 0,00

O autorovi:

Autory blogu jsou studenti středních škol, kteří se účastní projektu "Studenti čtou a píší noviny". Do jarního kola se zapojilo 25 050 studentů z celé ČR.

Seznam rubrik:

- >> [Kojetín](#)
- >> [Jeseník](#)
- >> [Vrbno pod Pradědem](#)
- >> [Litovel](#)
- >> [Loštice](#)
- >> [Mohelnice](#)
- >> [Olomouc](#)
- >> [Prostějov](#)
- >> [Přerov](#)

Také to vidíte kolem sebe? Mladé lidi bez možnosti sehnat si nějakou práci? Skutečně je tomu tak a příčin může být hned několik. Zejména jedna, která nás více či méně postihla všechny. Krize se jeví jako velmi dobrý a výmluvný argument. Nezaměstnanost ovlivňuje ale mnohem více faktorů.

Podle mého názoru je celý systém jeden velký začarovaný kruh. Například takový člověk, který vystuduje a hledá práci, rázem zjistí, že ho jen tak někde nevezmou, protože firmy vyžadují někdy i

několikaletou praxi. A jak získat praxi a více zkušeností, když se firmy zdráhají jej přijmout? Často se tedy musí uchýlit k

Nezaměstnanost v Evropě

práci, která je sice dobrá k jeho postupu, ale nijak ho nenaplňuje. Samozřejmě že firmy prahnou po znalostech a zručnosti a právě to se může zdát složitější pro ty, kteří sotva vystudovali a snaží se tak říkajíc „rozkoukat“. Proto je ve velkých firmách mnohdy obtížné nalézt mladou tvář a

práci vykonávají mnohem starší a zkušenější. Ovšem není to pravidlem a skutečně i s dobrým přístupem, ochotou a jistou dávkou zapálení se může uchytit každý, aniž by nějak výrazně záleželo na tom, jestli je starý, nebo příliš mladý a nezkušený.

Co se vzdělání týče, školy se vždy snaží (nebo měly by se snažit) studenty připravit na jejich budoucí profesní dráhu a záleží na nich samotných, jak se ke všemu postaví.

Jiří Plachý

Studentské výtvořy

Obor strojírenství se zaměřením na management jakosti je obor pro žáky základních škol po ukončení 9. ročníku. Jedná se o čtyřleté denní studium, avšak lze se s některými kantory domluvit na prodloužení ze čtyř na pět let. Chtěl bych zdůraznit, že se jedná o bezplatné studium, kterého si většina studentů neváží.

Studenti, kteří se chtějí vzdělávat v tomto oboru, se dostanou do styku s technickými předměty, nevyjímaje předměty ekonomické. Mezi důležité předměty patří: strojírenská technologie, stavba a provoz strojů, kontrola měření, dále ekonomie, marketing, management a management jakosti.

Průměrný student dokáže za dobu studia pojmout až 50% všech vědomostí. Na naší škole se objevují hlavně podprůměrní studenti,

Management jakosti

kteří mají velké problémy se zvládnutím množství zadaného učiva a domácími úkoly. Učitelé, kteří pro to mají pochopení, látku ořezávají a domácí úkoly nežadávají. Na druhou stranu jim pak hrozí problémy, že si studenti budou stěžovat, že výuka je chabá a nedostatečná.

Během návštěv naší školy se žák seznámí s mechanickými a technologickými vlastnostmi materiálů, druhy obrábění, normami ISO a také s tím, že jeho

nadřazený, i když je graduovaný, nemusí být racionálně uvažující člověk.

Výhody tohoto studia jsou, že student po ukončení školy může pokračovat dále na vysoké škole jak technického, tak také ekonomického zaměření.

Z neznámých důvodů z těchto škol většina studentů rychle spadne do džungle každodenního života.

Pokud se student nerozhodne pokračovat na vysoké škole, pak může najít uplatnění ve strojních firmách či na úřadu práce. V podnicích může vykonávat tyto činnosti: strojní technik, kontrolor, normovač, zásobovač, technik obchodního útvaru nebo uklízeč nedopalků od cigaret, atd.

Ladislav Zdařil

Smysl mého života je být strojařem. Konkrétně chci pracovat u frézky. Moc se mi totiž líbí, když fréza odděluje třísku od

Smysl života

obrobku, na celém světě není nic hezčího. Dále mě taky baví učit se do noci nejruznější diagramy a stavby materiálů. Sice si je mohu najít ve strojařské bibli – v tabulkách, ale já jsem chytrý a chci být nejlepší, tak to chci umět z paměti. Mým cílem není vydělat hodně peněz, na frézování se nedá vydělat.

Co se týče založení rodiny, tak tu nechci. Ani přátele nechci. Odváželo by mě to totiž od mého vyššího cíle – být strojařem. Jestli to bude

NC, nebo CNC frézka, či snad čistě manuální frézka, je mi to docela jedno. Každopádně doufám, že až umru a půjdu do nebe (kam jinam), budou tam frézky. Spousta frézek, bez nich by to ani nebylo nebe.

Takže teď je můj cíl následující: učit se, učit se, učit se, abych mohl v dospělosti frézovat, frézovat,

Hezké frézce nikdo neodolá frézovat. Celé hodiny, celé dny, celé noci, celé roky, zkrátka celý život.

Ladislav Petrecký

Perličky od maturit

Vypadá to jako laciné vtipy. Ve skutečnosti je to maturitní realita.

Zkoušející: ...-e, -íc, -íce - jak říkáme slovu, které má tyto koncovky?

Žák: Přechod.

Zkoušející: Uveď další povídkový soubor od Oty Pavla.

Žák: Zlatí kapři.

Zkoušející: Co znamená R.U.R. ?

Žák: Zkratka, co vyrábí roboty...

Zkoušející: Co je osvobozeno od DPH?

Žák: Prostitutky.

Zkoušející: Co je automatizace?

Žák: Slovní spojení, která se nám zdají, že právě jsou.

Zkoušející: Co chybělo

ledničky, kterou prodal tatínek Oty Pavla doktoru Václavíkovi?

Žák: Dřez.

Zkoušející: Charakterizuj Evženu Oněgina.

Žák: Tak Oněgin žije takovým vířivým životem v Petrohradě....

Zkoušející: Co je tématem románu Válka s mloky?

Žák: Mloci se rozpínají a hledají, kam by se všude mohli dostat.

Zkoušející: Jak se jmenuje volné pokračování románu Na západní frontě klid?

Žák: Cesta domů....

Zkoušející: Jak se liší např. dílo Haška s tématem 1. světové války od díla Remarquea?

Žák: Spíš tam dává tu

humoristiku....

Zkoušející: Charakterizuj nám hlavní postavu Máchova Máje.

Žák: Vilém je hlavní loupežník.

Zkoušející: Jak byl založen Karel Čapek? Co znamená slovo humanista?

Žák: Byl založen na lidské záležitosti...

Zkoušející: Romeo je tedy vyhnán z Verony. Co se stalo s Julií?

Žák: Julie je nalezena mrtvá a pohřbívají ji v kostnici.

Zkoušející: Jak bys charakterizoval mluvu postav ve hře Maryša?

Žák: Postavy mluví vesnickým intelektem....

Sestavila redakce

Vtip

Nejlepší maturanti

Jméno	Třída	Průměrný prospěch u maturity
Jan Hamerník	4. B	1,20
Patrik Vymětal	4. A	1,20
Petr Škrabal	4. B	1,40